

Rozważania adwentowe – wtorek 1 tygodnia Adwentu

Rozważanie na wtorek
pierwszego tygodnia Adwentu.
Proponowane tematy to: Bóg
daje się poznać; Do przyjęcia
nauki Boga potrzeba prostoty;
Obcowanie z Jezusem rzuca
światło na nasz dzień.

- Bóg daje się poznać;
- Do przyjęcia nauki Boga
potrzeba prostoty;
- Obcowanie z Jezusem rzuca
światło na nasz dzień.

PROWADZENI NAUCZANIEM I
PRZYKŁADEM św. Josemaríi
nauczyliśmy się namiętnie kochać
świat. Korzystamy ze wszystkich
dobrych i szlachetnych
rzeczywistości stworzonych, bo
wiemy, że pochodzą od Boga.
Równocześnie nie jesteśmy obojętni
na zło w świecie, umniejszające jego
piękno i oddalające go od Bożego
planu miłości. Choć ma ono wiele
przyczyn, to wśród nich możemy
dostrzec jedną szczególnie istotną:
nieznajomość dobroci naszego
Stworzyciela, cechującą wiele osób.
**„Słusznie można by powiedzieć, że
skoro kocha się Boga uprzednio
poznawszy Go, największym
nieprzyjacielem Boga jest
ignorancja: źródło tylu nieszczęść
i wielka przeszkoda w zbawieniu
dusz”** (św. Josemaría, List z 11 III
1940, nr 47).

Z kolei kiedy poznajemy miłość Boga
do nas, kiedy odkrywamy że On

marzy o tym, byśmy byli szczęśliwi, zaczynamy kochać go ponad wszystko, przybliżamy się do tego, który jest źródłem wszelkiego dobra. „Zła czynić nie będą ani zgubnie działać, po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepełniają morze” (Iz 11, 9).

Bóg posługiwał się mężczyznami i kobietami różnych epok, aby dać się poznać i w ten sposób otworzyć przed człowiekiem możliwość wzrostu wolności. „Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem” (Ga 4,4), aby do końca zrealizował to zadanie. Bóg tak bardzo pragnie, byśmy go poznali, że przyszedł we własnej osobie, by pouczyć nas o swych planach miłości. Pełni wdzięczności i uznania, możemy zjednoczyć się w modlitwie uwielbienia, którą, jak mówi dzisiejsza Ewangelia, pewnego

dnia Jezus wzniósł ku Ojcu:
„Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i
ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed
mądrymi i roztroptnymi, a objawiłeś
je prostaczkom” (Łk 10, 21).

„OTO PRZYJDZIE PAN i z Nim
wszyscy Jego święci, tego dnia
zajaśnieje wielka światłość” (Za 14,
5.7). Ta obietnica mądrości dla ludzi
spełniła się wraz z przyjściem na
świat Jezusa, na którym spoczął
„Duch Pański, duch mądrości i
rozumu, duch rady i męstwa, duch
wiedzy i bojaźni Pańskiej” (Iz 11, 2).

Bóg gotów jest na osobisty dialog z
każdym z nas, aby nas uczyć,
prowadzić i zachęcać. Często mówi
do nas poprzez osoby i sytuacje,
przemieniając całą rzeczywistość
naszego życia w miejsce spotkania z
Nim. Jeśli staramy się o życie

kontemplacyjne, we wszystkich wydarzeniach dnia odkrywamy głos Boga, który nas szuka. W tym dialogu Pan czeka abyśmy zwracali się do Niego z zaufaniem, by wyjaśnił nam to, czego nie rozumiemy. Dlatego z prostotą stawajmy w Jego obecności i przedstawiajmy Mu nasze wątpliwości, sercem do serca, pamiętając, że Bóg objawia się maluczkim. W uszach ludzi mądrych tylko mądrością ludzką, słowa Pana mogą brzmieć jak zdania wypowiedane bez składu. Dlatego potrzebna jest z naszej strony otwartość na słuchanie słów Boga, choć rozumiemy je tylko częściowo.

„Ileż przeciwności znika, kiedy oddajemy się całkowicie w ręce Boga, który nigdy nas nie opuszcza! W różny sposób przejawia się ta miłość Jezusa do swoich dzieci: do kalekich, do chorych... On zapytuje: „Co cię boli?” Odpowiadamy: „Boli mnie to i to” I natychmiast przychodzi

***światło albo przynajmniej
ukojenie i pokój***” (Przyjaciele Boga,
279).

Gdy przybliżamy się do Pana ze
śmiałością dziecka, wówczas On
objawia nam swoją miłość i daje nam
poznać swe zamiary. Napełnia nas
również pokojem, radością i udziela
męstwa w znoszeniu trudności
obecnego życia.

.....

W CHRYSZTUSIE JEST PEŁNIA
Objawienia. „Ojciec mój przekazał Mi
wszystko. Nikt też nie wie, kim jest
Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec,
tylko Syn i ten, komu Syn zechce
objawić” (Łk 10, 22). „Jezus nie mówi
nam czegoś o Bogu, nie mówi po
prostu o Ojcu, ale jest objawieniem
się Boga, jest Bogiem i w ten sposób
objawia nam Oblicze
Boga” (Benedykt XVI, *Audiencja 16-*

I-2013). Bóg przyjął ciało w Chrystusie, abyśmy mogli Go zobaczyć, wejść z Nim w bezpośredni kontakt i poznać zamysły Jego mądrości. To dobrze, gdy zwracamy się do Jezusa w chwilach poszukiwania odpowiedzi na pytania dotyczące naszego życia. W dialogu z Chrystusem nie istnieją niepokoje niepotrzebne ani wątpliwości niestosowne. Cała mądrość zawarta jest w tajemnicy Słowa wcielonego: Jezus jest Słowem Boga. Łatwo wyobrazić sobie apostołów pytających Jezusa o głębsze znaczenie jakiejś przypowieści lub proszących o wyjaśnienie znanego wszystkim wydarzenia.

My możemy równie łatwo rozpocząć rozmowę z Panem. Codzienny osobisty kontakt prowadzi nas do coraz lepszego poznania i upodobnienia się do Niego w sposobie reagowania na różne okoliczności życia. Dlatego pomaga

nam zwracanie się z prośbą do Ducha Świętego, aby nasza rozmowa z Jezusem oświeciła nas i innych ludzi.

W ciągu życia uczymy się wielu rzeczy. Niektóre z nich określają nasz sposób myślenia i działania. Podstawowe prawdy życiowe przekazały nam słowem i przykładem prawdopodobnie nasze Matki. Życie Maryi stanowi dla nas wspaniałą naukę dialogu z Bogiem. Obyśmy nauczyli się od Najświętszej Panny zaufania przy słuchaniu Pana Jezusa i patrzeniu na Niego!

Zdjęcie: Jakub Kriz on Unsplash

pl/meditation/rozwazania-adwentowe-
wtorek-1-tygodnia-adwentu/
(22-01-2026)